

Φέτος στο χωριό την περίοδο της υλοτομίας ζήσαμε μια διαφορετική εικόνα από αυτήν που είχαμε συνηθίσει. Μια εικόνα βγαλμένη από τα πολύ παλιά χρόνια που δεν υπήρχαν τα τεχνολογικά μέσα. Το δασαρχείο έδωσε τα δέντρα σε σημείο κάτω από το δρόμο οπότε όσοι είχαν κάνει αιτήσεις εκ των πραγμάτων θα δυσκολεύονταν να τα πάρουν. Η λύση βρέθηκε. Η δοκιμασμένη λύση των ζώων. Σε πολλές περιοχές της χώρας μας , με αναπτυγμένη υλοτομία χρησιμοποιούνται τα μουλάρια για την μεταφορά των καυσόξυλων. Η δουλειά του υλοτόμου είναι δύσκολη και μπορεί η τεχνολογία να έχει προχωρήσει, αλλά ακόμα κάποιες εργασίες εκτελούνται με παραδοσιακά μέσα και ειδικότερα με ζώα. Τα ζώα, κυρίως γαϊδούρια ή μουλάρια, χρησιμοποιούνται για να μεταφέρουμε τα καυσόξυλα από το δάσος μέχρι τους δασικούς δρόμους, μόνο για τη δουλειά αυτή χρησιμοποιούνται. Στο χωριό μας όμως είχαμε χρόνια να δούμε υλοτομία με ζώα. Τελικά βρέθηκε ο Λευτέρης που είχε ανάλογη εμπειρία στη μεταφορά καυσόξυλων με μουλάρια από την περίοδο που εργαζόταν στη Βαρνάκοβα. Ανέλαβε να διεκπεραιώσει αρκετές αιτήσεις και στο χωριό μας και στο Παλιοξάρι. Ο καλός καιρός ήταν σύμμαχός του. Ανέλαβε όμως μια δύσκολη δουλειά που καταπονεί ανθρώπους και ζώα. Τα μουλάρια αν είχαν μιλιά, σίγουρα θα έλεγαν με παράπονο στο αφεντικό τους πως έχουν τσακίσει τα πόδια τους σε αυτό τον δύσκολο τόπο που πρέπει να κινηθούν και υποφέρουν από το βάρος των ξύλων που είναι ακόμα χλωρά. Αλλά τα μουλάρια συνδυάζουν δύναμη από τα άλογα και ατέλειωτη υπομονή από τα γαϊδούρια, ενώ το δικό τους χάρισμα είναι απλά η αντοχή... Ίσως η εικόνα της παραδοσιακής υλοτομίας να μας ξένισε αλλά σίγουρα γέμισε το μυαλό μας με εικόνες και εμπειρίες άγνωστες. Ήταν συνηθισμένο στο παρελθόν να βλέπει κανείς φορτωμένα γαϊδούρια ή μουλάρια να κουβαλάνε ξύλα στους δρόμους. Να που κάποια παραδοσιακά επαγγέλματα δεν χάνονται.

{gallery}moylarades{/gallery}